

at der var Ting, der kunde ligge under en Ministers Bestyrelse, for hvilke han ikke havde noget Ansvar. Jeg troer derfor, at, ligesom disse Ord i og for sig ere overskødige, vil det let kunne give Anledning til Misforstaaelse, isald de bleve tilføiede. — De to andre Forslag gaae ud paa at indskrænke Lovens Omraade til de to Finantsaar 1856—57 og 1857—58, men det forekommer mig, at, naar Indenrigsministeren stiller det Forslag, at alt det, som Kassebeholdningen overstiger 1,600,000 Rd., skal gaae ind i et Reservefond, som staaer under Indenrigsministerens Bestyrelse og selvfølgelig ogsaa under hans Ansvar, ydes derved saadanne Fordele, at der aldeles ikke kan være nogen Betænkelighed for Thinget ved at gaae ind paa det af Fleertallet tiltraadte Forslag. — Jeg skulde derfor meget ønske, at Lovforslaget maatte gaae igjennem, affattet saaledes, som det nu er foreslaaet. Det følger af sig selv, at det ikke kan falde mig ind paa nogen Maade at bestride Thingets fuldkomne Ret til at vedtage de af Mindretallet stillede Endringsforslag; men jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at Finantsudvalgets Stilling vilde blive svækket noget, om Thinget gik ind paa dem.

Sasle: At den ærede Ordfører ønsker, at Thinget vil vedtage Forslaget saaledes, som han og Fleertallet har tiltraadt det, er ganske naturligt, men jeg troer, at det paa den anden Side er ligesaa naturligt, at det Mindretal, som har stillet Endringsforslagene, maa ønske, at Thinget vil gaae ind paa dem. Med Hensyn til de Grunde, der have bevæget os til at stille dem, da maa jeg deels henvise til den Fremstilling, som Mindretallet tillige med 3 andre af Finantsudvalgets Medlemmer have givet Thinget over vor hele finantstille Stilling. Saavel af denne, som af de Discussioner, der have fundet Sted om denne Sag her i Thinget, baade naar der har været Tale om Kassebeholdningen og Finantslovene, vil det tydeligt fremgaae, at vor finantstille Stilling er ganske anderledes end den, som Grundloven synes at hjemle os, og at vi ere komne i et finantstelt Virvar, fordi vi ikke have havt vor Kasseforvaltning under en Minister, som var ansvarlig for os og mødte her. Det foreliggende

Forslag skal jo raade Bod herpaa, men jeg troer ikke, at det gjør det saaledes, at vi kunne slaae os til Ro derved. Jeg erkender fuldkomment, at derved, at Regeringen har forlangt en Bemyndigelse under Ansvar af vedkommende særlige Minister, er gjort et stort Fremskridt; men, naar vi see hen til de specielle Bestemmelser i dette Forslag, finde vi saadanne om Forrentningen af Kassebeholdningen, som ere saa usordeelagtige for os, at jeg troer, man kan sige, at vi, ved at gaae ind paa dem, gjøre en stor Opoffrelse. Hvor usordeelagtig denne Ordning af Kassebeholdningen er for os, er meget let at bevise.

Det første Punkt angaaer den Kassebeholdning af 1,200,000 Rd., som skal gaae ind i Totalkassebeholdningen uden Forrentning. 1,200,000 Rd. ere omtrent $\frac{1}{4}$ af de samtlige Udgifter, idetmindste saaledes, som de stillede sig i Finantsaaret 1855—56. Indtægterne falde jævnt hele Aaret igjennem, og der er endog saa en betydelig Deel af dem, der tildeels indkommer forlods i Statskassen, nemlig Indtægterne af de directe Skatter. Indtægterne deraf udgjøre næsten 3,900,000 Rd., og dette Beløb dækker omtrent de $\frac{4}{5}$ af de aarlige Udgifter, forudsat de ikke overstige, hvad de vare i 1855—56. De directe Skatter indkomme tildeels forlods, idet Halvdelen af dem bliver opkrævet i det første Dvartal af Finantsaaret og tilflyder Statskassen i dette, og den anden Halvdeel bliver opkrævet i det 3die Dvartal og tilflyder Statskassen i dette. Jeg troer derfor, at det er med fuldkommen Ret, at vi her i Thinget have paastaet, at en Sum af 1,200,000 Rd. til Kassebeholdning, for dermed at dække de løbende Udgifter, er for stor, og naar Kongeriget ingen Rente faaer af denne Sum, saa lider det jo aabenbart derved et stort Tab.

Det andet Punkt angaaer Forrentningen af den Deel af Kassebeholdningen, som bliver tilbage, naar de 1,200,000 Rd. ere fradragne. Herved lider Kongerigets Finantskasse et Tab af 1 pCt. aarlig, og det er ikke nogen ubetydelig Sum; thi i 1856 var Kassebeholdningen 3,588,201 Rd., foruden en Sum af